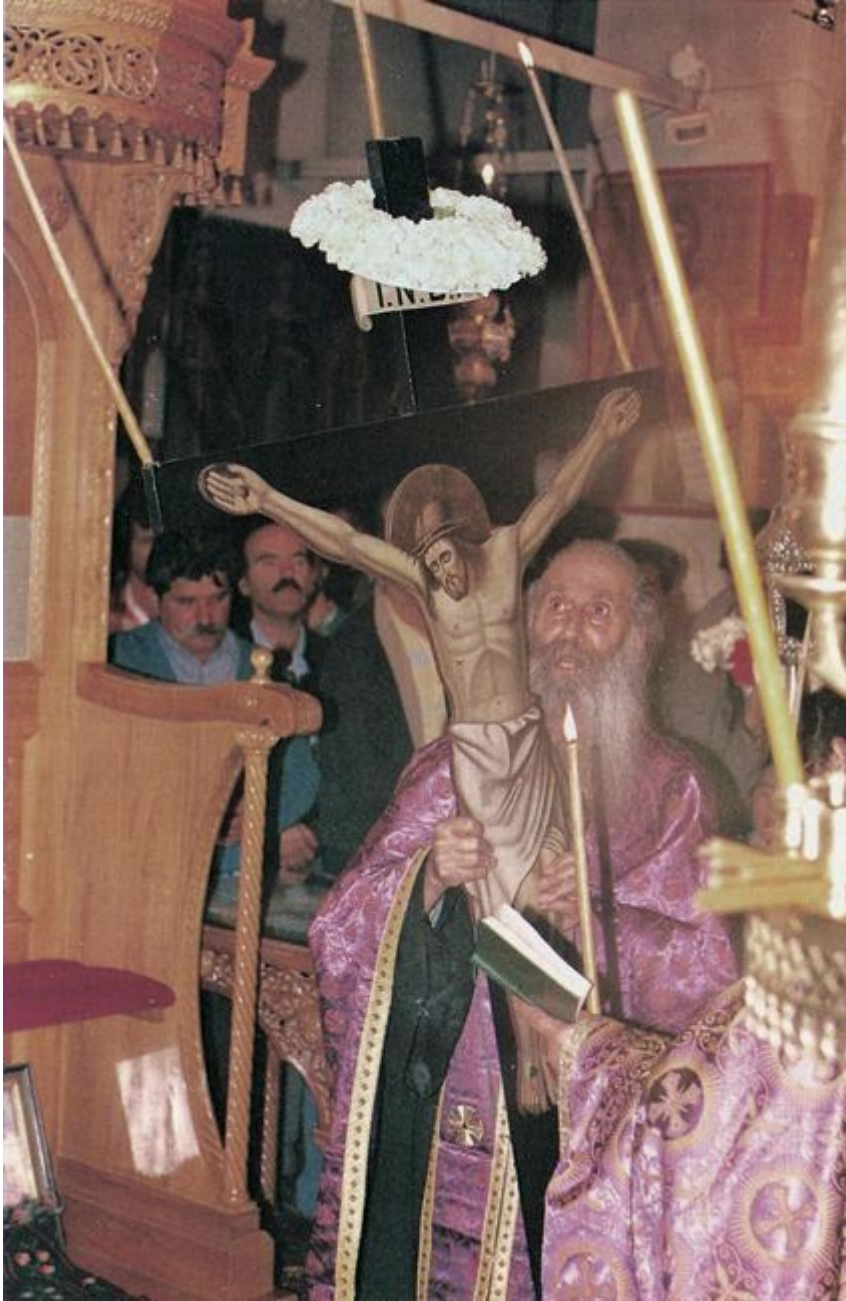

Γέροντας Ιάκωβος - «Αυτά είναι του Θεού πράγματα»!

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Zoom in (real dimensions: 424 x 650)Εικόνα

Γέροντας Ιάκωβος - «Αυτά είναι του Θεού πράγματα»!

Επειδή ο π. Ιάκωβος ήταν κι εφημέριος στα τρία χωριουδάκια, έπρεπε να πηγαينوέρχεται τις Κυριακές και μερικές ακόμα φορές, όταν το καλούσε η ανάγκη.

Κι έπρεπε να πηγαίνει

με το ζώο με κρύο, με χιόνι, με πάγους, με λιοπύρι... Δεν ήταν λίγες οι φορές πού

παλιά το μουλάρι του, η Χάιδω, τον ταλαιπωρούσε, γιατί κλώτσαγε και ήτανε νευρικό.

Πολλές φορές πήγαινε στα χωριά για διάφορους λόγους, χωρίς να παίρνει το μουλάρι. Έτσι, επέστρεφε από τα Δαμνιά και μάλιστα ήτανε φορτωμένος με αρκετά κιλά. Δύο περίπου

χιλιόμετρα πριν φτάσει στο Μοναστήρι, πέρασε ταξί με πελάτη, πού γνώρισε τον Ιάκωβο και πρότεινε στον οδηγό να τον πάρουνε κι αυτόν. Ο οδηγός απάντησε:

- Ας' τους, οι καλόγεροι δεν έχουν ανάγκη.

Συνεχίσανε και μόλις φτάσανε στη Μονή χτυπήσανε και τους άνοιξε ο ίδιος ο π. Ιάκωβος. Ταξιτζής και πελάτης τα χάσανε. Ο πρώτος ζήτησε συγγνώμη.

Τέτοια ήτανε πολύ συνήθη, μα καταγράφουμε ακόμα μια περίπτωση. Μητέρα είχε άρρωστο παιδάκι κι έφερνε τα ρουχαλάκια του να τα «διαβάσει» ο π. Ιάκωβος. Τα 'φερνε, το 1970,

με το ταξί του Αθ. Βαρβούζου. Χειμώνας, λάσπες, δεν είχε γίνει ο καινούργιος δρόμος και το ταξί κόλλησε στις λάσπες, ακριβώς στη διασταύρωση, εκεί πού στρίβει ο δρόμος για το

Ασκητήριο του οσίου Δαβίδ. Κατεβήκανε και θα συνέχιζαν με τα πόδια, όταν πέρασε με μουλάρι ο π. Ιάκωβος, πηγαίνοντας να κοινωνήσει στα Δαμνιά κάποιον ετοιμοθάνατο,

απόσταση τουλάχιστον 6 με 7 χιλιόμετρα από τη Μονή. Η μητέρα ζήτησε να μιλήσει στον π. Ιάκωβο, μα κείνος τις έδειξε «τα Άγια» (τη Θεία Κοινωνία), της είπε να κάνει το Σταυρό

της και να πάει στη Μονή, όπου θα επιστρέψει και ο ίδιος. Μητέρα και ταξιτζής περπατήσανε δέκα με δεκαπέντε λεπτά και φτάσανε. Μπήκανε στο ναό, προσκυνήσανε κι έκπληκτοι

βλέπουνε τον π. Ιάκωβο να βγαίνει από το Ιερό!

- Πάτερ Ιάκωβε, δε σε είδαμε πριν λίγο στο δρόμο;

- Ναι, παιδί μου!

- Δεν πήγαινες στα Δαμνιά να κοινωνήσεις ετοιμοθάνατο;

- Ναι, παιδί μου.

- Και πώς πήγες και γύρισες τόσο γρήγορα!

- Αυτά, παιδί μου, είναι του Θεού πράγματα!

(Το διηγήθηκε ο ταξιτζής ενώπιον του επισκόπου.)

Και τα «πράγματα» του Θεού δεν τα συζητούσε. Τα δεχότανε όπως ερχόσανε. Το ίδιο πίστευε για την άσκηση και τη νηστεία. Του ήτανε τελείως αυτονόητα και θεια πράγματα και

τα συνιστούσε θερμά χωρίς να δίνει πολλές εξηγήσεις. Μόνο έλεγε για τη νηστεία ότι είναι η πρώτη εντολή που έδωσε ο Θεός στον άνθρωπο.

Πηγή: xristianos.gr